

Janneke mijn wereld

Bruiloft en begrafenis

Lief en leed liggen soms dicht bij elkaar. Aan het einde van deze heerlijke zomer wilden onze jongste dochter en haar man toch nog in de kerk trouwen. Vijf jaar geleden had burgemeester Van der Laan ze in Amsterdam voor de wet getrouwd. Alle festiviteiten stonden toen op een laag pitje, omdat ze ernstig ziek was geweest. Nu stond ze er weer, gezond en wel en twee prachtkinder-tjes rijker. Nog maar een week daarvoor hadden we met elkaar de man van haar

tante, naar wie zij is vernoemd, moeten begraven. Nu staat mijn zusje er te jong alleen voor, de tweede keer na een ziekte van haar man. In één week zo veel emoties van vreugde en verdriet... Ik houd me daarom vast aan wat de dominee tegen bruid en bruidegom zei: "Vier het leven zo lang het kan!"

Janneke Brinkman (70) is bioloog en botanisch tekenaar, bekend om haar aquarellen van de natuur, vooral bloemen. Op deze plek schrijft Janneke met regelmaat over de kleine en grote dingen in haar leven. Ze woont in Leiden en is getrouwd met politicus Elco Brinkman. Ze heeft een zoon, twee dochters en elf kleinkinderen.

JANNEKEBRINKMANSALENTIJN.NL

Wonderschone watertoren

"Daar moet je heen, echt iets voor jou, Janneke!", had Elco's jongste broer me gezegd. Eind augustus aan het slot van de vakantie leek me een mooi moment. Hij had gelijk. Ik had er weleens over gelezen, maar ja, er ligt een hele stapel van wat ik allemaal nog wil bezoeken. Elco heeft in Dordrecht op de middelbare school gezeten, maar kende het ook niet echt. Ongelofelijk mooi staat de oude watertoren op een kruispunt van rivieren, als een kasteel omringd door water.

Ondernemende mensen hebben er een hotel van gemaakt, met een wonderschone bloemen- en moestuin eromheen. Alles pico bello verzorgd. Binnen het met oude materialen ommuurde paradijsje ligt ook nog een inspirerende groentetuin met schilderachtige courgettes, bessen, boontjes en bietjes, appel- en perenbomen, zo ver het oog reikt. In het restaurant van Villa Augustus maken koks daarvan de heerlijkste gerechten. Bij de geroosterde groenten eet je je vingers op... En als toetje is er dan een bezoek aan een winkel waaruit je álles wel zou willen meenemen!

Orde in de chaos

Na de vakantie heb ik altijd zin om op te ruimen. Propvolle kastjes en laadjes ordenen, ordners naar zolder. Ik heb medelijden met degenen die dit later tegenkomen. Oude verborden en penselen worden nu gretig gebruikt door onze kleinkinderen. Kleding uitzoeken vind ik een crime. Jurken en jasjes, truien en schoenen te over. Wat kan er naar de kringloop? "Mam, wat ik niet ga dragen, neem ik mee naar de IJhallen voor de verkoop van overbodige spullen daar," zegt mijn dochter. Na afloop eet ze met vriendinnen gezellig van de opbrengst. Heerlijk, zo'n opgeruimd atelier en overzichtelijke klerenkast, waarin ik weer wat terug kan vinden. Maar voor hoe lang? Wat nu weg is, mis ik meestal niet eens. Ik ben op mijn zeventigste dolblij met wat meer ruimte in mijn huis... en hoofd!

